

**ODVJETNIK**  
**VEDRAN PODLIPEC**  
Zrinjevac 16,  
10000 Zagreb  
Republika Hrvatska

*Tel: +385 1 4828559*  
*Fax: +385 1 4811989*  
*E-mail: [odvjetnik.podlipec@inet.hr](mailto:odvjetnik.podlipec@inet.hr)*

Zagreb, 25.09.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT  
21000 SPLIT

Na broj: St-630/18

RAZLUČNI VJEROVNIK - OVRHOVODITELJ:

INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK:

Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

## **ODGOVOR NA ŽALBU**

razlučnog vjerovnika

Razlučni vjerovnik se ovim podneskom očituje na žalbu Josipa Šarka sve na način kako slijedi.

Vjerovnik Šarko je u svojoj žalbi namjerno zakomplicirao jednostavnu stvar jer je njegova taktika uvijek bila da se zamuti voda lažnim kaznenim prijavama i teorijama urote, kao i nepotrebnim činjenicama iz drugih parnica koje se ne tiču ovog predmeta spora, te tako odmakne fokus od stvarnog predmeta ove žalbe, a to je čl. 118. OZ-a.

Jedine bitne činjenice za ovu žalbu:

- vjerovnik Josip Šarko je osporio tražbinu razlučnog vjerovnika koja se temelji na pravomoćnoj sudskoj presudi (res iudicata) i sukladno čl. 118. st. 3 OZ sud je odlučio odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika u iznosu od 4.146.119,20 EUR-a, te zadržati novac na računu suda.
- sud je u svojem rješenju o namirenju od 24.4.26. u točki II. odgodio namirenje razlučnog vjerovnika do završetka parničnih postupaka P-5/19 pred naslovnim sudom radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja i P-341/20 koji se vodi pred OGSZG koja uopće nije predmet iz stečajnog postupka, te sud nije smio odrediti odgodu namirenja na temelju te parnice jer je mogao samo na temelju P-5/19 pred

naslovnim sudom radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja, a kako i navodi čl. 118. OZ-a.

- nejasno je zašto je sud suprotno čl. 118 OZ-a uvjetovao odgodu namirenja temeljem parnice pred OGSZG P-341/20, a koja nije radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja, ali je to činjenica.
- VTS je zadnjom svojom odlukom u ovom postupku PŽ-2350/26 od 8.7.26. dao za pravo razlučnom vjerovniku po njegovoj žalbi da može sukladno čl. 118 st. 8 OZ podnijeti sudu prijedlog za određivanjem jamčevine osporavatelju, a kako je i naveo u točki 14. i 15. obrazloženja:

*„14. No sud prvog stupnja je pogrešno primijenio odredbu čl. 118. st. 8. Ovršnog zakona koja propisuje: „Na prijedlog osobe čija je tražbina osporena sud može odgodu donošenja rješenja o namirenju i namirenje tražbine te osobe uvjetovati davanjem primjerene jamčevine za štetu koju bi ta osoba mogla pretrpjeti zbog odgode namirenja. Ako osoba koja je osporila tražbinu ne da primjerenu jamčevinu u roku koji joj je određen, smatrat će se da tražbina nije osporena.*

*15. Dakle sud prvog stupnja je pogrešno odbio prijedlog za određivanje jamčevine, jer sam zakon uopće ne propisuje mogućnost suda da u potpunosti odbije zahtjev za davanje jamčevine. Naime, nakon što je razlučni vjerovnik zatražio uplatu jamčevine, sud prvog stupnja mora utvrditi da li je taj iznos koji on traži primjeren za štetu koju bi mogao pretrpjeti zbog odgode ovrhe. Dakle, osoba koja traži uplatu jamčevine mora jasno i točno odrediti koji iznos jamčevine traži i to mora obrazložiti na način da se može utvrditi kolika bi šteta bila u određenom vremenskom razdoblju za koji se odgađa ovrha. Stoga upravo onaj koji traži uplatu jamčevine mora obrazložiti ekonomske parametre tog zahtjeva **na isti onaj način na koji bi potraživao naknadu štete zbog kasnije uplate** (npr. kamate na oročene štedne uloge ili dokazan iznos moguće štete i sl.).“*

- razlučni vjerovnik je sukladno čl. 118. st. 8 OZ i rješenju VTS-a PŽ-2350/26 od 8.7.26. i uputi da se u prijedlogu obrazlože ekonomski parametri **na način da bi se potraživala naknada štete zbog kasnije uplate**, podnio sudu prijedlog za određivanjem jamčevina kao i nadopunu istog po dva ekonomska kriterija, zakonskoj zateznoj kamati za period dok će novac stati na računu suda i kao gubitak kupovne vrijednosti novca primjenom Indeksa potrošačkih cijena Državnog zavoda za statistiku Republike Hrvatske (IPC), kao službenog pokazatelja promjene opće razine cijena u Republici Hrvatskoj za period dok će novac stati na računu suda, a radi se o minimalno 10 g. jer je parnica P-5/19 prekinuta dok se ne okonča parnica P-341/20 u kojoj su umrla tri tuženika i nasljednici vode spor oko prava statusa nasljednika.
- sud je sukladno prijedlogu razlučnog vjerovnika i uputi VTS donio rješenje o određivanju jamčevine.

Stoga je neosnovan žalbeni razlog vjerovnika Šarka da mu je financijski teret poveliki, a obzirom da je bio spreman osporavati tražbinu razlučnog vjerovnika koja je res iudicata i koja se ne može osporiti, pa mora radi toga i snositi financijski teret osporavanja iznosa od 4.146.119,20 EUR-a na period od minimalno 10 g.

Vjerovnik Šarko teorijom obrnutih teza pokušava uvjeriti sud da mu je jamčevina povelika, a ne pita se koliko će razlučni vjerovnik izgubiti novca radi njegovog obijesnog osporavanja ogromnog iznosa tražbine koja je *res iudicata* i koju ne može osporiti.

Tražbina razlučnog vjerovnika koja se temelji na pravomoćnim sudskim presudama se ne može po praksi ESLJP, Ustavnog suda i VSRH osporavati, a sve suprotno krivim navodima vjerovnika Šarka iz njegove žalbe jer je *res iudicata* neosporiva u nikakvom građanskom postupku, a što potvrđuju odluke ESLJP Solomun v. Hrvatska od 2.travnja.2015., Brletić protiv Hrvatske od 16. siječnja 2014, Guðmundur Andri Ástráðsson v. Iceland od 1. prosinca 2020., Davydov v. Russia od 30. listopada 2014., Ryabykh v. Russia od 24. srpnja 2003., Brumărescu v. Romania od 28. listopada 1999., Trgo v. Hrvatska od , Gashi v. Hrvatska.

Najbitnija odluka oko nemogućnosti osporavanja je odluka EU suda Jelčić Stepinac v. Hrvatska od 26.9.2023 gdje je sud u toj odluci naveo da pravna sigurnost pretpostavlja poštovanje načela *res iudicata*, to jest, načela pravomoćnosti presuda. Na temelju tog načela, nijedna stranka nije ovlaštena tražiti preispitivanje pravomoćne i obvezujuće presude samo radi ostvarivanja ponovnog suđenja i nove odluke o predmetu. Viši sudovi svoju ovlast za preispitivanje ne bi trebali koristiti radi provođenja novog ispitivanja. Preispitivanje ne bi trebalo biti „pokrivena žalba“, a puka mogućnost da postoje dva mišljenja o predmetu nije dostatan razlog za ponovno ispitivanje predmeta. Navedeno ne vrijedi samo kod donošenja nove odluke koja ukida raniju pravomoćnu odluku već i onda kad odluka donesena u drugom postupku raniju odluku lišava pravnog učinka.

Ovakav stav da osporavanje *res iudicate* predstavlja povredu vladavine prava je potvrđen i odlukama Ustavnog suda: U-III-424/20, kao i odlukama VSRH: Revd 3004/23 i Revd 1622/24

Slijedom navedenog se predlaže da se žalba Josipa šarka odbije kao neosnovana.

Ines Ljubičić  
zastupana po:

Vedran  
Podlipec

Digitally signed by  
Vedran Podlipec

Date: 2026.09.30  
17:41:16 +02'00'